

LXXXVIII.

Forslag til Lov

om

Hjælpekasser.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 1. April 1913.*)

§ 1.

I hver By- og Sognekommune udenfor København (jfr. § 15) skal der være oprettet en Hjælpekasse. Et med Hensyn til Fattigvæsen med en Købstad forbundet Landdistrikt har fælles Hjælpekasse med Købstaden.

§ 2.

I Hjælpekassen indgaar de Indtægter, der i Henhold til Lov, Anordning eller privat Villiebestemmelse er tillagt „De fattiges Kasse“ eller de ved Lov Nr. 125 af 4. Maj 1907 oprettede Hjælpekasser. Ethvert Sogneraad kan af Kommunekassen uden Samtykke af højere Myndighed yde Bidrag til Kommunens Hjælpekasse.

§ 3.

Hjælpekassens Opgave er midlertidig at støtte værdige trængende, som har fast Ophold indenfor vedkommende Kasses Omraade og ikke nyder Fattigunderstøttelse, i deres Bestræbelser for at ernære sig uden Hjælp af Fattigvæsenet. Fattighjælp, der er ydet en gift Mand paa Grund af forskyldt eller uforskyldt Trang, skal ikke efter Ægteskabets Ophør have i Medfør, at hans Enke eller fraskilte Hustru udelukkes fra Understøttelse af Hjælpekassen.

Tidligere modtagen Fattighjælp udelukker ikke fra Understøttelse af Hjælpekassen, naar der er hengaaet mindst tre Maaneder efter Fattighjælpens Ophør.

Rejseunderstøttelse af Hjælpekassen maa ikke ydes, medmindre det forinden er godtgjort, at der er sikret den paagældende mere end rent foreløbigt Arbejde eller Udkomme paa anden Vis paa Ankomstedet.

Understøttelse maa ikke ydes til Personer, der oppebærer Alderdomsunderstøttelse af det offentlige.

Hjælpekasserne maa ikke paatage sig Udgifter til trængende i en Kommune, hvis disse Udgifter kan afholdes af Kommunekassen uden Fattighjælps Virkning for Modtageren.

Understøttelse af Hjælpekassen ydes efter Skøn i hvert enkelt Tilfælde.

*) Se Tillæg C. Sp. 133; Tillæg B. Sp. 1367; Landstingstidenden: 1ste Behandling Sp. 843, 2den Behandling Sp. 1400, 3die Behandling Sp. 1502.